

Týždeň od 19. do 25. mája 2012

PRÍPRAVA NA EVANJELIZÁCIU A SVEDECTVO

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: MAR 1,16-20; MAT 11,2-5; LUK 10,1-11; MAT 17,14-20; 2 PET 3,9

ZÁKLADNÝ VERŠ

Zavolať ich: Podťte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí. (Mat 4,19)

Je dôležité premýšľať a plánovať evanjelizáciu; prioritou a základom je však pevné zakotvenie vo vzťahu s Ježišom.

Je veľmi nepravdepodobné, že človek, ktorý nemá osobnú istotu spasenia, privedie iného človeka k Ježišovi (aj keď sa to stáva). Možno dokáže presvedčiť iných, aby uverili niektorým častiam biblickej vierouky, určitým faktom, biblickým dátumom a schémam. Možno ich vie motivovať k tomu, že radikálne zmenia svoj životný štýl. Evanjelizácia však musí mať nielen vieroučný, ale aj duchovný aspekt. Aby sa človek stal skutočným evanjelistom, musí dobre chápať „večné evanjelium“ a prežiť s ním osobnú skúsenosť. Práve evanjelium nás privedie k viere, vyznaniu, obráteniu a znovuzrozeniu, k istote a učenictvu. Tento týždeň budeme hovoriť o tom, aká dôležitá je duchovná príprava na evanjelizáciu a svedectvo. Potrebujeme, aby sa v našich zboroch stala skutočnou realitou.

UROBÍM Z VÁS RYBÁROV ĽUDÍ

Keď prechádzal popri Galilejskom mori, videl, ako Šimon a jeho brat Ondrej spúšťajú sieť do mora, keďže boli rybári. Ježiš ich oslovil: Podte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí. Hneď zanechali siete a nasledovali ho. Keď odišiel trochu ďalej, videl Zebedejovho syna Jakuba a jeho brata Jána, ako na lodi opravovali siete. Hneď ich povolal. Oni zanechali svojho otca Zebedeja s nádenníkmi na lodi a odišli za ním. (Mar 1,16-20)

V Mat 9,37 čítame, že Ježiš povedal svojim učeníkom, že žatva je veľká, ale robotníkov málo. Dnes je žatva neporovnateľne väčšia a robotníkov je stále málo. Rozhodujúcim faktorom v evanjelizácii je pôsobenie Ducha Svätého. Dôležité je aj to, aby tí, ktorých Boh povoláva do služby, boli pripravení a vyučení. V Ef 4,11.12 sú vymenované dary, ktoré dostávame, aby sme mohli slúžiť. Niektoré z nich slúžia na vyučovanie iných. Všetci, ktorí chcú slúžiť Bohu a zapojiť sa do evanjelizácie, musia dospieť k silnému presvedčeniu, že je Božou vôľou, aby bol svet spasený od hriechu. Boh poveril svoju cirkev úlohou osloviť stratený svet. Božou vôľou je, aby jeho cirkev vo svete rástla.

V Mar 1,16-20 čítame, ako Ježiš povolal rybárov. Ježiš nepovedal učeníkom, aby sa stali rybármi ľudí. Nečítame: „Podte za mnou a staňte sa rybármi ľudí,“ ale: „Podte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Ježiš ich vyzval, aby vstúpili do „školy“, v ktorej sa budú pripravovať na splnenie úlohy, ku ktorej ich povolal. Učeníci sa museli veľa učiť – pozorovaním i prakticky. Až keď sa v miestnom prostredí naučili, čo a ako majú robiť, Ježiš ich poveril celosvetovým poslaním. Zdá sa, že bez náležitej prípravy („tréningu“) a osobného duchovného rastu by nemohli splniť úlohu – hlásať evanjelium vo svojom okolí.

- Čo pre teba konkrétne znamenajú v dnešnej dobe slová „urobím z teba rybára ľudí“? Ako súvisí s týmto povolaním trojanjelské poslanstvo? Koľko času venuješ „lovu ľudí“ a koľko „starostlivosti o čln“?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

ZVESTUJTE, ČO VIDÍTE A POČUJETE

Keď Ján počul v žalári o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov, aby sa ho spýtali: Ty si ten, čo má prísť, alebo máme čakať iného? Ježiš im odpovedal: Chodte a oznámte Jánovi, čo počujete a vidíte: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa ohlasuje evanjelium. (Mat 11,2-5)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V prípade tých, ktorí chcú slúžiť Pánovi, existujú dva prístupy k učeniu – pričom jeden prechádza do druhého. Najprv sa treba naučiť poznávať Ježiša, potom sa musíme naučiť, ako sa o neho a o to, čo ponúka celému padnutému ľudstvu, podeliť s inými.

V príbehu o nasýtení päťtisícového zástupu máme vzor, ako prebiehalo „vyučovanie“ učeníkov: „Vzal ich so sebou a odišli sami do mesta, ktoré sa volá Betsaida. Keď sa to zástupy dozvedeli, šli za ním... Pretože sa začalo schyľovať k večeru, pristúpili k nemu Dvanásti a povedali: Rozpusť zástup, nech sa rozídu do okolitých dedín a osád. Tam nech si nájdu nocľah i jedlo, lebo tu sme na pustom mieste. On im povedal: Vy im dajte jesť! Ale oni hovorili: Nemáme viac ako päť chlebov a dve ryby. Iba ak by sme šli nakúpiť jedlo pre všetkých tých ľudí... Povedal svojim učeníkom: Pousádzajte ich do skupín asi po päťdesiat. Urobili to, a všetkých usadili. Potom vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu a požehnal ich. Lámal a dával svojim učeníkom, aby ich rozdávali zástupu. Všetci jedli a nasýtili sa, ba z nalámaných zvyškov sa nazbieralo ešte dvanásť košov.“ (Luk 9,10-17) Muselo to byť veľmi vzrušujúce, keď mohli nielen počúvať najväčšieho kazateľa, ale tiež sledovať jeho názornú ilustráciu. Svojím kázaním o Božom kráľovstve prebudil v každom srdci túžbu po ňom. (Luk 9,11)

Platí zásada, že človek sa najlepšie učí príkladom. Štúdium kníh a príkazy sa musia vždy upevniť pozorovaním a zapojením do diela. Ježiš očakával, že učenici Jána Krstiteľa sa poučia z toho, čo budú vidieť. (Mat 11,2-5)

Na začiatku Ján Krstiteľ predstavil Ježiša ako Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Potom bol však uväznený. O Ježišovej službe počul len od iných. Zdá sa, že jeho pobyt vo väzení v ňom vyvolal určité pochybnosti. Keď sa nás zmocnia pochybnosti, mali by sme ísť za Ježišom – a Ján to urobil. Ježiš poslal učeníkov späť k Jánovi s tým, že mu majú povedať, čo videli a počuli. Svojou správou Jána určite povzbudili. V súvislosti s tým si musíme položiť otázku: Ako to, čo videli a počuli, ovplyvnilo ich vlastnú svedeckú a evanjelizačnú službu?

APLIKÁCIA

- **Nerobíme také zázraky, aké robil Ježiš. Ako však môžeme vo svojom okruhu pôsobnosti nasledovať Ježišov príklad? Sme ochotní vzdať sa svojho sebeckva a žiť pre druhých?**

VYSLAL ICH PRED SEBOU...

Potom určil 72 (var. 70) iných a rozoslal ich pred sebou po dvoch do každého mesta a osady, kam chcel sám ísť. I povedal im: Žatva je veľká, ale robotníkov je málo. Proste preto Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! Chodte! Hľa, posielam vás ako baránkov medzi vlkov. Neberte si mešec ani kapsu, ani obuv! Cestou sa pri pozdrave s nikým nezdržujte! Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: Pokoj tomuto domu! Ak tam bude syn pokoja, spočinite na ňom váš pokoj. Ak nie, vráti sa k vám. Zostaňte potom v tom dome! Jedzte a pite, čo majú, lebo robotník je hoden svojej mzdy. Nechodte z domu do domu! Keď vojdete do ktoréhokoľvek domu a prijímú vás, jedzte, čo vám predložia. Tam uzdravujte chorých a hlásajte im: Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo. Ak prídete do niektorého mesta a neprijímú vás, vyjdite do jeho ulíc a vyhláste: Striasame na vás aj prach, čo sa nám vo vašom meste prilepil na nohy. Vedzte však, že sa priblížilo Božie kráľovstvo. (Luk 10,1-11)

Nezáleží na tom, koľko kníh o svojom obľúbenom športe človek prečíta ani koľko zápasov si pozrie. Ak sa chce stať hráčom, musí sa obuť a vyraziť na ihrisko. Nazývame to praktická skúsenosť alebo učenie v praxi. Bez tejto aktivity človek jednoducho nie je na splnenie danej úlohy pripravený. Tento univerzálny princíp platí aj pre kresťanské svedectvo a evanjelizáciu. Niekedy počujeme ľudí hovoriť, že sa nechcú zapojiť, pretože na to nie sú pripravení. Nevyhnutnou súčasťou prípravy je však aktívna účasť. Treba začať s malými vecami a krok za krokom postupovať. Pozvoľna sa budú zdokonaľovať a naberú správny kurz. Keď nás vedie Duch Svätý, naša istota, schopnosti a skúsenosti rastú.

V Mat 10,1-14 čítame správu o tom, ako Ježiš vyslal svojich učeníkov do sveta. Ježiš ich učil spolu – „v triede“. Obdaroval ich mocou uzdravovať chorých, kriesiť mŕtvych a vyháňať démonov. (v. 8) Potom ich vyslal samých do sveta. Všimnite si, koľko im dal pokynov. Poučil ich, čo majú kázať, aké zázraky majú konať, čo si nemajú so sebou vziať, u koho majú bývať a kedy majú opustiť „neúrodné pracovisko“. Predpokladáme, že tých pokynov bolo viac. Len v kontakte s ľuďmi si mohli osvojiť celý rad dôležitých ponaučení. Tento text nám ukazuje časť praktického výcviku učeníkov. Nemohli slúžiť ľuďom, s ktorými neprišli do kontaktu. Na to nesmieme zabúdať!

V Luk 10,1-11 je zaznamenaný príbeh o vyslaní sedemdesiatich učeníkov. Ježiš ich najprv poslal na miesta, kam chcel ísť zanedlho sám. (v. 1) Vedel, s čím sa učenci a ostatní misionári stretnú, keď budú chcieť šíriť evanjelium po jeho nanebovstúpení. Pokyny, ktoré dal sedemdesiatim učeníkom, naznačujú, že ich chcel pripraviť na to, čo ich čakalo.

- Aké výhovorky používaš, aby si nemusel svedčiť o svojej viere, keď sa ti naskytne príležitosť?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

POUČENIE Z NEÚSPECHU

Keď prišli k zástupu, pristúpil k Ježišovi istý človek, padol na kolena a prosil ho: Pane, zmiluj sa nad mojím synom, lebo je námesačný a veľmi trpí; často padá do ohňa a často do vody. Priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale oni ho nemohli uzdraviť... Potom prišli učenici k Ježišovi a osamote sa ho spýtali: Prečo sme ho nemohli vyhnať my? On im odpovedal: Pre vašu malú vieru. Amen, hovorím vám: Keby ste mali vieru čo i len ako horčičné semienko a povedali by ste tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto tam! – tak prejde a nič pre vás nebude nemožné. (Mat 17,14-20)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Niekedy sa nám možno nepodarí dosiahnuť všetky ciele, ktoré sme si v evanjelizácii vytýčili. Znamená to, že sme zlyhali? Samozrejme, že nie. Bez ohľadu na to, akú stratégiu v snahe získať stratených ľudí použijeme, budeme zažívať úspechy, ale aj neúspechy. Môže sa stať aj to, že si dáme latku príliš vysoko. Ak sa nám napríklad nepodarí dosiahnuť určitý počet krstov, je možné, že sme si vytýčili nereálne ciele. Možno mala daná aktivita viac charakter „sejby“ ako žatvy. Stručne povedané, aj keby sme sa domnievali, že úroda je zrelá na žatvu, stále môže ísť o čas sejby. Nie vždy to vieme správne odhadnúť.

Musíme si uvedomiť, že je tu niekto, kto sa snaží podkopať naše úsilie zamerané na získavanie ľudí pre Božie kráľovstvo. „Budte triezvi, bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.“ (1 Pet 5,8) Kedykoľvek pozývame ľudí ku Kristovi, máme proti sebe nadprirodzeného nepriateľa, ktorý aktívne popudzuje ľudí proti evanjeliu. Keď sa pustíme Božej ruky, diabol skomplikuje našu snahu pracovať pre Boha. Našou jedinou obranou je úplné odovzdanie Kristovi v každom okamihu života.

Neúspech nás niekedy vedie k tomu, že začneme zvalovať vinu na niekoho iného (podobne ako Adam na Evu v záhrade Eden). Je to jeden z najúspešnejších satanových nástrojov, pomocou ktorého vyvoláva rozbroje v Božom ľuďe. Nemali by sme hľadať ľudí, na ktorých hodíme vinu; radšej sa pustíme do skutočného, poctivého a dôkladného hodnotenia, pri ktorom majme na pamäti, že ani Ježiš, najväčší kazateľ a evanjelista, nezískal každého človeka, ktorého oslovil. V Mat 17,14-20 sa píše o tom, čo učenici urobili, keď sa vo svojej službe stretli s neúspechom. Nepodliehajme zúfalstvu pre neúspechy; radšej sa poučme od učeníkov. Napriek tomu, že dostali moc nad zlými duchmi (a naozaj ich úspešne vyhánali), je zrejmé, že niekedy sa im nepodarilo dosiahnuť to, na čo im Ježiš dal moc. V takom prípade prišli za Ježišom a prosili ho, aby im vysvetlil, prečo sa to stalo. (Mat 17,19) Urobíme dobre, keď sa budeme držať tejto zásady. Ak hľadáme príčinu svojho neúspechu a snažíme sa prísť na to, ako robiť veci lepšie, je dôležité, aby sme svoju svedeckú a evanjelizačnú situáciu predložili Pánovi.

APLIKÁCIA

- **Vzal si si zo svojich neúspešných pokusov svedčiť iným ponaučenie, ktoré ti môže v budúcnosti pomôcť? Ako často ťa strach z odmietnutia núti držať sa v úzadí?**

POUČENIE Z ÚSPECHU

Pán nemešká so svojim prislúbením, ako sa niektorí nazdávajú, že mešká, ale je zhovievavý, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale chce, aby sa všetci dali na pokánie. (2 Pet 3,9)

Jestvujú dve oblasti, v ktorých sa môžeme poučiť z úspechov. Prvá je tzv. praktická činnosť. Druhú môžeme nazvať duchovná spolupráca. Aj keď je pravda, že obidve tieto oblasti majú duchovný aspekt, budeme sa nimi zaoberať oddelene, aby sme lepšie zdôraznili, ako sa môžeme poučiť z úspechov.

V praktickej oblasti sa najlepšie učíme prostredníctvom konkrétnej práce. Učíme sa napríklad, aký postup pri štúdiu Biblie je v našom prostredí najpriateľnejší. Učíme sa, ktoré miesto je na kázanie najlepšie, aká propagácia upúta pozornosť najväčšieho počtu ľudí a celý rad ďalších praktických vecí, ktoré najlepšie vyhovujú nášmu konkrétnemu miestu.

Duchovná spolupráca je dôraz na to, že Boh je osobne zapojený do svedectva a evanjelizácie veriacich. Veď Božou vôľou je, aby bol každý spasený.

Z verša 2 Pet 3,9 si musíme vziať jedno dôležité ponaučenie, na ktoré by sme mali pri svojej svedeckej práci stále pamätať. Aké?

Nemá zmysel siať, ak semeno nebude nikto polievať. Napriek tomu, že ten, kto rozsieva a kto polieva, urobia všetko potrebné, ak Boh nedá vzrast, nič nevyrastie. Pozorujeme, ako Božie požehnanie pôsobí a podporuje naše pokorné snahy, a učíme sa pritom. Učíme sa, do akej miery Boh chce a zapája sa do nášho úsilia. Učíme sa viac mu dôverovať. Učíme sa, aké je dôležité, aby sme vo svojej snahe oslovili ľudí, za ktorých Kristus zomrel, úzko spolupracovali s Bohom. Neexistuje totiž človek, za ktorého by Kristus nezomrel a ktorého by nechcel spasiť. Na to nesmieme nikdy zabudnúť.

- **V Ján 15,5 čítame: „Ja som vinič a vy ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič robiť.“ Ako konkrétne prežívaš osobné spojenie s Kristom? Spoliehaš sa vo svojom živote na Ježiša? Existujú situácie, v ktorých sa radšej spoliehaš na svoju šikovnosť a silu?**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

PODNETY NA PREHĽBENIE

Vypracovanie evanjelizačného plánu

Keď sa bude váš zbor snažiť splniť svoje misijné poslanie, pamätajte na nasledujúce rady:

Do procesu plánovania spôsobov evanjelizácie zapojte celý evanjelizačný tím. Ideálne je, ak do vytyčovania cieľov vášho zboru zapojíte celé spoločenstvo. Najprv si v zbore urobte plán na najbližší rok. Dvanásťmesačná stratégia je na začiatok dostatočne dlhá. Neskôr k nej môžete pridať plány, ktoré budú presahovať toto začiatkové obdobie.

Venujte pozornosť tomu, aby ste sa ako spolupracovníci navzájom informovali o svojich aktivitách. Každý má presne vedieť, čo a kedy sa od neho očakáva. Ak ľudia nie sú si istí, čo majú robiť alebo kedy a ako to majú urobiť, postup zboru k cieľu sa môže spomaliť alebo zastaviť.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠĽANIE

- „Každý zbor by sa mal stať strediskom vzdelávania a prípravy kresťanských pracovníkov. Členovia sa tam majú učiť čítať Bibliu, viesť triedy sobotnej školy a učiť v nich, pomáhať chudobným, ošetrovať chorých a pracovať s tými, čo nepoznajú Boha. Je potrebné organizovať aj zdravotné kurzy, kurzy varenia a prednášky z rôznych oblastí kresťanskej služby. Nesmieme však ostať len pri teórii. Nevyhnutná je prax pod vedením skúsených inštruktorov. Učítelia by mali byť príkladom v práci s ľuďmi a od nich by sa mali učiť ďalší. Príklad má väčšiu hodnotu než tisíce poučiek.“ (CZ 97; MH 149) Ako sa darí vášmu zboru v tejto oblasti? Čo môžete urobiť, aby sa zmenila situácia?
- „Satan má svoje plány a metódy, ako zatarasiť cestu tým, čo svedčia o Ježišovi Kristovi. Ak tí, ktorí sú zástupcami Ježiša Krista, nie sú skromní, tichí a nemajú pokorné srdce, pretože sa to nenaučili od Ježiša, je isté, že upadnú do pokušenia. Satan je ostrážitý, lstivý a zákerný. Ak Boží spolupracovníci nebudú zbožní, zaskočí ich. Prikradne sa k nim ako zlodej v noci a chyť ich do pasce. Potom bude pôsobiť na myseľ jednotlivcov, aby ovplyvnil ich myšlienky a plány. Bratia a sestry si musia uvedomovať toto nebezpečenstvo a hovoriť o ňom, ak cítia, že ich niekto osobne zraňuje a snaží sa oslabiť ich vplyv.“ (Ev 101) Ako sa môžeme – keď chceme svedčiť – vyrovnáť s nebezpečenstvom, ktoré tak názorne opisuje uvedený citát? Čo je našou jedinou obranou?
- Premýšľajte a hovorte v triede o niekom (s niekým), komu sa darí, alebo o nejakom evanjelizačnom zborovom projekte, ktorý sa vydaril. Čo sa môžete od toho človeka alebo projektu naučiť? Ako sa naučiť robiť to, čo by mohlo fungovať aj vo vašom prostredí? Musíte pritom vziať do úvahy, že každá situácia je iná a že to, čo funguje na jednom mieste, nemusí fungovať na inom.